

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

הוי"ה, ברוך הוא. היינו כשתבוא ותתיישב בארץ ישראל תזכה להשראת השכינה כפי מדריגתך בחינתך. וכדאיתא בווה"ק (פ' וישב) לא שריא שכינתא לבר ומארעא קדישא. וכדאיתא (שם פ' וישלח, דף קסו.) שכינתא לא שריא אלא באחסנתי, דאידי ארעא קדישא. ואמרו (מדרש שוחר טוב תהלים נו, יד) להתהלך לפני אלקים באור החיים - זו ארץ ישראל. ואמרו (שם פה) אשריהם יושבי ארץ ישראל שאין להם לא חטא ולא עון, לא בחייהם ולא במותם. ואמרו (שם קה) אתה מבקש לראות את השכינה בעולם הזה? עסוק בתורה בארץ ישראל. ואמרו

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר כי תבוא לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"והיה כי תבא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה"
(דברים כו, א.)

(פסיקתא רבתי כח) בוא וראה עפרה של ארץ ישראל גורם לתשובה ואמרו (כתובות קיא, א) כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון ואמרו (שם) כל הקבור בארץ ישראל כאילו קבור תחת המזבח. ואמרו (פסחים קי, ב) הדר בארץ ישראל מנוחלי העולם הבא. ויהי חלקינו עם יושבי ארץ ישראל ההוגים בתורת ה' ועושים רצונו יתברך בקדושה וטהרה. אמן.

פרישת בני תבוא
אנכי אשמח בה'
יתמו חטאים מן הארץ (תהלים ק"ד)
הנה ידוע, כי כל החסרונות שפאים לאדם, הן באין מחמת השבירה, שנפלו ניצוצות ונחסרו מהשכינה פדוע. והתקוה הוא על ידי שמשמח את עצמו באלוהיו, אוי נשלמו כל החסרונות מהשבירה, ונתעלה כל הניצוצות. וזה אנכי אשמח בה', יתמו ונשלמו כל החטאים, הינו החסרונות. כמו שכתוב (מלכים א':) "והייתי אני ויבני שלמה חטאים". מן הארץ, הינו ארץ העליונה, בחינת השכינה.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

לשמור ולעשות את כל מצותי אמר רבי שמעון בן חלפתא כל מי שלמד דברי תורה ואינו מקיים עונשו חמור ממי שלא למד כל עיקר למה"ד למלך שהיה לו פרס הכניס לתוכו שני ארסים אחד היה נוטע אילנות ומקצצן ואחד לא היה נוטע כל עיקר ולא מקצצן על מי המלך כועס לא על אותו שהיה נוטע ומקצצן כך כל מי שלמד דברי תורה ואינו מקיים אותה עונשו חמור ממי שלא למד כל

עונו יתברך, והשי"ת משיג עליה בעינא פקחא תדיר, וכמ"ש (דברים יא, יב) ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. והיושב בארץ ישראל מזדכך ומתהפך למהות קדושתה, וכמבואר בדברי רבינו הקדוש (לקוטי מוהר"ן ח"א סי' קטט) שכשמקורב לצדיק, אף שאינו מקבל ממנו כלל הוא ג"כ טוב מאד, והאמונה שמאמין בצדיק - מועיל לעבודת השי"ת. כי טבע האכילה שהמזון נתהפך לניזון, כגון כשהחי אוכלת צומח, כגון עשבים, נתהפכים העשבים לחי, כשנכנסים לתוך מעיה, וכן מחי למדבר, כשהמדבר אוכל חי, נתהפך החי למדבר. ולכל מקום שנכנס לשם המזון שנתחלק לאברים, נתהפך למהות האבר ממש שנכנס לשם, כגון החלק מהמזון שנכנס למוח. נתהפך למוח, והנכנס ללב נתהפך ללב, וכן לשאר האברים. וזהו (במדבר יג, לב) ארץ אוכלת יושביה. כי ארץ [ישראל] היא בחינת אמונה, כמ"ש (תהלים לו) שכן ארץ [ישראל] ורעה אמונה, כי שנכנס לארץ [ישראל] שהיא בחינת אמונה, נאכל אצלה, היינו שנתהפך למהותה, היינו כשדבוק לצדיק ומאמין בו, שהוא בחינת ארץ [ישראל] נאכל לצדיק, ונתהפך למהות הצדיק ממש. וכן ארץ ישראל בעצמה - יש לה ג"כ הכח הזה, וע"כ אמרו רבותינו ז"ל (כתובות קיא, א) כל היושב בארץ ישראל - שרוי בלא עון ושנאמר (ישעיה לג, כד) העם היושב בה נשוא עונן, כי היא אוכלת יושביה, ונתהפך למהותה הקדוש. וע"כ אפילו המהלך ארבע אמות בארץ ישראל - מובטח לו שהוא בן עוה"ב, כמ"ש רבותינו ז"ל (שם), ע"כ. ובכלל הנ"ל ג"כ מה שמבואר בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן ח"א קפז) ע"פ (תהלים סב) ולך ה' חסד, כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, היינו שהוא חסד גדול מאת השי"ת שהוא משלם לאדם מידה כנגד מידה, שעי"ז הוא מבין לפשפש במעשיו. ולידע החטא שפגם בו ולשוב בתשובה. אך דע שעיקר מה שמשלם השי"ת מידה כנגד מידה הוא בארץ ישראל כמ"ש (במדבר כג) ארץ אוכלת יושביה. [אנכלת] ר"ת אתה תשלם לאיש כמעשהו (וע"ש שרואים שכן הוא, בפרעל ובחוש). ע"כ. וע"כ יושבי ארץ ישראל הכשרים זוכים להזדכך וליטתר ולהתקדש בקדושתה. וזה בחי' מה דאיתא בווה"ק (פ' תרומה, דף קמא) זכאה חולקיה מאן דנשמתייה נפקא בארעא קדישא לא שלטא עליה רוח מסאבא כלל. ואמרו (ע' וזה"ק פ' וירא, דף קטו.) כל זימנא די ישראל בארעא, ואשתדלו באורייתא, כנסת ישראל שראת עמהון. ואמרו (וזה"ק פ' אחרי, דף עב.) זכאה חולקיה מאן דזכי בחייו למשרי מדוריה בארעא דישראל קדישא. וזה בחי' "והיה כי תבא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה". והיה אותיות

עיקר, מנין שנאמר (ישעיה כו) יוחן רשע בל למד צדק, אבל אם למד ולא קיים אינו נחנן הוי לשמור ולעשות את כל מצותי.

(דברים רבה ז, ד)

תיקון הכללי

שמו במ דברי אותותיו (תהלים קה, כז).
בה"ב, בארץ מצרים הוה ליה למימר, אלא "בם" במצריים. א"נ מצרים בעצמה התחלקה לכמה חבלי ארץ. ויש רמז כאן לקמיעות, בחי' "דברי אותותיו", שהיא מורכבת מאותיות. ויש רמז כאן לפעולות הנעשות ע"י ספרי היצירה וכדומה. ויש רמז כאן שדברי תורה "דברי אותותיו" כוחם לחולל פלאות, ולהסיר רשע וכסילות. ומופתים בארץ חם. כי ת"ח מתקרב ע"י התורה, אבל עמי ארץ, החמומי מוח, והמתחממים בעבירות - הם צריכים מופתים. וזהו "ומופתים - בארץ (ל' ארציות), חם - כנ"ל. (מתוך הספר "שי למורא")

על-ידי שנוסעין על ראש-השנה לצדיקים אמתיים, על-ידי-זה נמתקין כל הדינים שבעולם, ואיך שיש איזה דין, הפל נמתקין על-ידי-זה, וזה צריכין בראש-השנה, על-פני נוסעין על ראש-השנה דיקא. גם על-ידי שפאין פמה נפשות ישראל להצדיק האמת על ראש-השנה ונקללין יחד באהבה רבה, על-ידי-זה בא שמחה גדולה וחדוה רבה. (אוצר היראה מועדי ה' ראשיהשנה אות ה)

לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

שלמות השמחה של קיום המצות

עקר קיום התורה והמצוות בשלמות הוא על-ידי השמחה של המצוה, וכמו שכתוב: "תחת אשר לא עבדת וכו' בשמחה" וכמובא. ועקר שלמות השמחה של קיום המצות הוא כשזוכין לשמחה בזה, שאינו רוצה כלל אפילו שום שבר עולם הבא בעד המצוה, רק הוא שמח ומתענג מאד במה שזכה לעשות המצוה שהוא רצונו ותברך, ומצפה שיזמין לו השם לתברך בשכר מצוה זאת עוד איזה מצוה, בבחינת "שכר מצוה מצוה" וזה בחינת "נעשה ונשמע" שאמר ישראל בשעת קבלת התורה, וזוהי ששכר עשית מצותינו יהיה רק שזוכה על-ידי-זה לשמע עוד כמה מצות ולקיימן. ועל-כן באמת דרשו רבותינו ז"ל: "ישמחת עולם על ראשם" על שני הפתרים שנכתרו ישראל על-ידי נעשה ונשמע, כי זה עקר שלמות השמחה של קבלת התורה וקיום המצות, כשזוכין לבחינה זו הנ"ל שהוא בחינת נעשה ונשמע. וזה בחינת מה שכתבה התורה אצל כמה מצות: "נתון תתן", "העניק תעניק" וכיוצא, כי זה עקר שלמות קיום המצות, שמקיים המצוה של נתינת צדקה ונתן עוד הפעם, וכן בכל המצות. וזה בחינת מה שכתב אצל יציאת ישראל ממצרים: "ויאפו את הבצק וכו' עגת מצות וכו' וגם צדה לא עשו להם", ורבותינו ז"ל דרשו: "ושמרתם את המצות" ושמרתם את המצות: כשם שאין מקמיצין את המצוה כן אין מקמיצין את המצוה. וזהו: "וגם צדה לא עשו להם", כי על-ידי קיום המצות מכין האדם צידה לדרך הארץ, כמאמר רבותינו ז"ל: ארזן רחיקא ורזין קלילא. ובודאי אשרי למי שזכה להכין לעצמו צידה לדרך רחוק מאד מאד כזה, אבל עקר השלמות הוא, שבשעת קיום המצות לא יחשב אפילו מחשבה זו, שעושה זאת בשביל להכין צידה לדרך, רק עקר שיתן ושמחתו ותענוגו בעשית המצוה יהיה רק בהמצוה בעצמה, וזוהי כמה שזכה לעשות רצונו. ומקמת שלזכות לזה אי אפשר כי אם על-ידי אכילה דקדשה, שהוא בחינת אכילת מצוה, כמבאר בפנים, על-כן למדי רבותינו ז"ל כל המצות ממצוה, שאין מקמיצין אותן כפי"ל, כי רזיות המצוה בשלמות הוא רק כשזוכין לבחינה זו, שאינו רוצה בשום שבר עולם הבא כלל בעד המצות, רק שמחתו מהמצוה בעצמה, ואז בודאי לא יחמיץ את המצוה, רק יעשה אותה בזריות גדול מאד, מאחר שכל שמחתו ותענוגו הוא רק מהמצוה בעצמה, והוא מצפה תמיד שיזכה השם לתברך לעשות מצוה, ועל-כן כשכא לידו איזה מצוה, בודאי הוא עושה אותה בזריות גדול מאד. וזה בחינת מה שאמר רבותינו ז"ל: יהי רצן למצוה וכו', ששכר מצוה מצוה, כי עקר הזריות והרצוה לדרך מצוה הוא על-ידי שזוכין לשמחה בפ"ל, שהוא בחינת שכר מצוה מצוה, שעל-ידי-זה זוכין לקיים המצות בזריות גדול כפי"ל. (הל' חלה ה"ג, אותיות ב ה ו)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשארם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. וכמחשחז"ל (ספרי ואתחנן, פ"פ ואהבת) יהא אדם שמח בייסורין יותר מן הטובה שאילו אדם בטובה כל ימיו אין נמחל עון שבידו ובמה נמחל לו, בייסורין עיי"ש באריכות, (ועיין שם, ובמכילתא יתרו י, ובשו"ט תהלים צד) צא וראה איזה הוא הדרך שמביאה את האדם לחיי עוה"ב אלו היסורין וכו' רבי נתן אומר חביבין יסורין שכשם שהקרבות מרצין כך הייסורין מרצין, ולא עוד אלא שייסורין חביבין מן הקרבות שהקרבתן בממון והייסורין בגוף. וכדאייתא בזה"ק (פקודי, דף רמד:): "ת"ח כתיב (ישעי נג) וה' חפץ דכאו החלי, אתרעי למחאה ליה ולמיהב לי מרעין בגין לזכאה לון לעלמא דאתי, ועל ידם זוכים להודכות הנשמה בהאי עלמא כדאייתא בזה"ק (תולדות דף קמ:): בזמנא דקוב"ה אתרעי בנשמתייה דב"נ לאתהנאה בה מחי לגופא בגין דתשלוט נשמתא, ובפרט אם הוא צדיק כבר שזוכה להודכות יתירה וכדאייתא בזה"ק (וישכ, דף קפ:): כד דינא שריא עליה דבר נש כד איהו זכאה בגין רחמותא דקב"ה ביה איהו כמה דאתמר, דהא קב"ה רחים עליה ברחימו לקרבא ליה לגביה מתבר גופא בגין לשלטה נשמתא, וכדין אתקריב בר נש לגביה ברחימו כדקא יאות, עיי"ש. (מתוך הספר "יש מאין")

תחת אשר לא עבדת...

יש בני-אדם הרבה, כששמעו יגידו בספרי-מוסר שמדברים מעצם גדל הפגם של הקטאים ומעצם מרירת הענשים של גיהנם וכיוצא וכו', הם מתפחדים מאד, אבל הבעל-דבר מתגרה בהם ומפילם על-ידי-זה לעצבות גדול יותר מבתחלה, עד שלבסוף נופלים על-ידי-זה ביותר, חס ושלום; ויש שנופלים חס ושלום כל-כך, עד שבאים לכפירות גמורות חס ושלום. וכל זה מחמת שלא זכו לקבל הנעת האמתי מצדיקי-אמת להחיות ולחזק את עצמם, ונדמה להם שכבר נשקעו בדרכיהם כל-כך, חס ושלום, עד שאי אפשר להם לשוב עוד, ועל-כן כל מה שרואין יראת הענשים, נופלים בעיני עצמן יותר ויותר. וזה עקר בחינת מלחמת עמלק שבכל דור, כמבאר בפנים.

אבל השם יתברך חומל על עמו ושולח עלינו הארה נפלאה על-ידי צדיקי הדור מבחינת היראה של משיח, שבישיף היראה בשכל עליון כל-כך, עד שתגיע היראה לטובה אפילו להגרוע שבגרועים, שאפילו הרחוק מאד מאד יהיה לו דעת אמתי להבחין האמת, שגם הוא יש לו תקוה, כי רחמינו יתברך רבים מאד. ועל-כן בודאי לא יפל על-ידי יראת הענש, אדרבא, מיראת הענש יחזק את עצמו למצא בעצמו נקודות טובות ולשמח את עצמו במה שהוא מורע ישראל על-כל-פניו, ונדקא על-ידי יראת הענש יבוא לשמחה גדולה, כי יראת הענש תכריחהו לקיים דברי הצדיקים אמתיים, שמוהירים מאד את הגרוע שבגרועים שיתחזק את עצמו בשמחה תמיד על-פי דרכי עצותיהם הקדושים, ובודאי צריכין אנו להתייר מאד לשמע לדבריהם האמתיים ולקיימם באמת. ועל-כן בסוף התוכחה שהוא יראת הענש כתיב: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה", נמצא שצריכין להתייר מאד מיראת הענש, עד אשר יתחזק את עצמו לקיים דברי הצדיקים אמתיים שמוהירים את הגרוע שבגרועים לשמח את עצמו בהנקדות טובות שמוצא בו עדין ולעבד את ה' בשמחה.

(אוצר היראה מהדורא כתר א אות פו)

תקיעות ראש-השנה

מי ששומע תקיעת שופר בראש-השנה מאיש ירא וחרד, בודאי לא ידאג כל השנה מרעמים.

תקיעות ראש-השנה הם בחינת התחדשות המחין, שהוא השכל והנשמה של כל אדם, שיזכה כל אדם לפי בחינתו להמשיך שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים.

(אוצר היראה מועדי ה' ראש-השנה אות א, ב)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הרב"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

הדו"ש!

לרכישת הספר - 96548 84-054

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצירנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה